

Præg, at Skattelettelserne skulde komme de større Skatteydere til gode ude omkring paa Landet. Den Forvandling undergik de efterhaanden mere og mere, og deres Betydning for den store ubemidlede Befolkning forringedes derfor i stadig højere Grad. Hvad vore Ændringer angaar, vil jeg tillade mig at nævne, at vi med Hensyn til Indkomst- og Formueskat til Staten stillede Forslag om en betydelig stærkere stigende Skala paa Indkomstkatten end i den nuværende Lov; vi stillede Forslag om stigende Skala ogsaa for Formueskatten; vi stillede Forslag om tvungen Selvangivelse ogsaa med Hensyn til Formuen — alt for derigennem at faa de Skatteobjekter frem, man skulde have frem, og for gennem den stærkere stigende Skala at kunne ramme de store Formuer og Indtægter i betydelig højere Grad, end de forelagte Forslag vare i Stand til. Vi indrettede endvidere vore Forslag saaledes, at det paa Finansloven kunde bestemmes, hvor stor en Sum der skulde udskrives aarligt ved disse Skattelove, og da vore Forslag vilde give betydelig større Indtægt end de Skattelovforslag, der forelaa, vilde de smaa Skatteyderes Ydelser blive endnu ringere, end de tilsyneladende bleve efter vore Forslag, efter hvilke Ydelserne endda vilde blive lavere end efter de forelagte Forslag. Tillige stillede vi Forslag om en Værdistigningsskat, hvorigennem den Værdi paa Jord eller Grund, som var fremkaldt ikke ved vedkommendes eget Arbejde, men ved sociale Foranstaltninger, skulde komme dels Staten, dels Kommunen til gode. Ogsaa det vilde jo bringe Penge baade i Statens og Kommunernes Kasse, saaledes at Befolkningens almindelige Skatter kunde lattes. Og hvad særlig den kommunale Skat angaar, da holdt vi jo fast paa det Forslag, som oprindeligt forelaa, nemlig at man skulde komme til de Forhøjelser paa Kildebeskatningens Omraade, som vare foreslaaede, og ikke alene paa Kildebeskatningen, men ogsaa med Hensyn til Beskatningen af den enkelte Skatteyder. Men disse Forhøjelser gik Venstre jo ind paa at nedsætte i betydelig Grad, og da det var omtrent det sidste Holdpunkt, vi havde for at kunne stemme for Skattelovene, at man gennem disse Forhøjelser var i Stand til at ramme de besiddende i højere Grad end nu og altsaa skaane den mindre vel stillede Befolkning, saa bortfaldt vor eneste Grund til at stemme for Skattelovene, da Venstre indgik dette Kompromis med de konservative i Landstinget og beskar denne Ret til Forhøjelse for de

bedre stillede. Naar vi have stemt for de tidligere Forslag, er det, fordi de tillige indeholdt andre Ting, der satte Skatteligningsautoriteterne i Stand til i højere Grad end nu at ramme de bedre stillede, hvorved altsaa de mindre heldigt stillede kunde slippe med lempeligere Skatter; men da dette blev skaaret bort, var Forholdet selvfølgelig et ganske andet, og saa stemte vi imod Skattelovene.

Naar Skattelovens Virkning har den Karakter ude omkring i Landet, at det er de store Skatteydere, som faa Lettelse, og de smaa Skatteydere, som faa forøgede Byrder, saa er det ikke alene ganske stik mod den Tanke, som oprindeligt laa til Grund for en Forandring i vort Skattevæsen, men tillige en ganske uretfærdig Forandring, der er foregaaet; thi det, vi skulde have ud af de ny Skattelove, skulde ikke være det, at de smaa faa forøgede Byrder, det skulde ikke en Gang være det, at de smaa skulde blive staaende ved de samme Byrder som tidligere, men derimod, at de smaa Ydere, den ubemidlede Befolkning, skulde lattes i deres Skattebyrder, og der skulde lægges forøgede Byrder paa de besiddende, saaledes at Skattebyrden virkelig kom til at ligge der, hvor Skatteevnen er. Dernæst udtalte det ærede Medlem med Hensyn til de gennemførte Skattelove, at de afskaffede det tidligere anarkistiske Skatteligningssystem, som man havde ude omkring i Kommunerne. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mener med anarkistisk. Anarkistisk betyder jo dels lovløs, dels styrelsesløs, men den tidligere Skatteligningsmaade var jo hverken lovløs eller styrelsesløs; den hvilede paa de Skattelove, vi havde tidligere — vi have jo ogsaa haft Skattelove før dem, som nu ere gennemførte —, den var underkastet Kommunalbestyrelsernes og Skattemyndighedernes Ledelse, den var altsaa ikke anarkistisk. Nej, det, den tidligere Skatteligning hvilede paa, det var det kommunale Selvstyre, og det, som er sket ved Gennemførelsen af de nuværende Skattelove, er en Indskrænkning i det kommunale Selvstyre, en Indskrænkning, som Højre i mange Aar har forlangt, og som Venstre nu er gaaet med til. Venstre skulde ikke rose sig af dette Indgreb i det kommunale Selvstyre, som er imod Venstres gamle Standpunkt, men skulde tværtimod have holdt paa, at det kommunale Selvstyre blev bibeholdt, eller i alt Fald paa, at naar man gav bestemte Regler, disse da bleve saaledes, at man kunde lægge Skattebyrden der, hvor Skatteevnen